

Komisja została poinformowana przez władze polskie jedynie o częściowym wdrożeniu art.6 ust.1 i 23 dyrektywy CAFE, poprzez ustanowienie art.13 i 15 ustawy z 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji poprzez stworzenie systemu zarządzania emisjami dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO) oraz obowiązek opracowania projektu Krajowego planu redukcji.

(¹) Dz.U. L 152, s. 1

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 16 listopada 2011 r. w sprawie T-54/06, Kendrion przeciwko Komisji, wniesione w dniu 1 lutego 2012 r. przez Kendrion NV

(Sprawa C-50/12 P)

(2012/C 80/20)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Kendrion NV (przedstawiciele: P. Glazener i T. Ottervanger, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene w całości lub w części zaskarżonego wyroku zgodnie z zarzutami podniesionymi w niniejszym odwołaniu;
- stwierdzenie nieważności decyzji w całości albo w części w zakresie, w jakim dotyczy skarżące;
- tytułem żądania ewentualnego, zwrócenie sprawy do Sądu celem ponownego rozpoznania zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym w wyroku Trybunału;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Zgodnie z **zarzutem pierwszym**, Sąd naruszył prawo poprzez błędną wykładnię prawa Unii Europejskiej oraz uzasadnił swój wyrok w sposób wewnętrznie sprzeczny i niepełny orzekając, że Komisja przedstawiła w sposób wystarczający pod względem prawnym powody, które doprowadziły ją do nałożenia na Kendrion wyższej grzywny niż tej nałożonej na Fardem.
- 2) Według **drugiego zarzutu**, Sąd naruszył prawo orzekając w kwestii, czy Komisja mogła uznać, że Kendrion ponosi solidarną odpowiedzialność w związku z grzywną nałożoną na jej dawną spółkę zależną Fardem i niewłaściwie przeprowadził konkretną analizę dowodową dopuszczając się tym samym uchybień proceduralnych. Sąd w swoim wyroku niesprawiedliwie dokonał rozkładu ciężaru dowodu, wykazał się ewidentną niezajomością stanu faktycznego oraz dokonał oczywiście błędnej oceny dowodów. Sąd następnie w sposób niewystarczający uzasadnił swoje rozważania oraz nie zbadał w sposób wystarczający pod względem prawnym argumentów przytoczonych przez Komisję.
- 3) W drodze **zarzutu trzeciego** Kendrion sprzeciwia się rozważaniom wyroku, w których Sąd dokonał analizy oraz oddalił powołane przez nią w pierwszej instancji zarzuty drugi, czwarty i piąty. W opinii Kendrion Sąd oparł się na błędnej wykładni prawa Unii przyjmując, że na spółkę dominującą, która nie uczestniczyła w naruszeniu, można było nałożyć wyższą grzywnę niż tę nałożoną na jej spółkę zależną Farden, będącą autorem naruszenia. Ponadto Sąd naruszył zasadę równego traktowania i opatrzył swój wyrok niepełnym i sprzecznym uzasadnieniem.
- 4) Poprzez **zarzut czwarty** Kendrion podnosi, że Sąd niesłusznie odrzucił jako nieskuteczny argument podniesiony przez Kendrion, w myśl którego postępowanie przed Sądem miało charakter przewlekły. Sąd wydaje się tym samym, że uznał się za niewłaściwy w kwestii orzeczenia co do uchybień proceduralnych przed tym Sądem. Nawet, jeśli słusznie stwierdzono, że sam Sąd nie jest właściwy w przedmiocie obniżenia grzywny z uwagi na przewlekłość postępowania przed nim, Trybunał ma w każdym razie obowiązek oceny tej kwestii zasadniczej z punktu widzenia bezpieczeństwa prawnego oraz wyciągnięcia wynikających stąd konsekwencji.